

Marala: «El poema 'Cançó' de Miquel Martí i Pol reconeix la nostra naturalesa diversa»

El trio femení és un de les cinc formacions finalistes al Premi Miquel Martí i Pol del certamen Terra i Cultura, amb la musicació del poema «Cançó», del poeta de Roda de Ter

Marala | Jordi Ortolà i Miríam Ribes

El jurat del Premi Miquel Martí i Pol 2020 organitzat pel Celler Vall-Llach ha escollit entre els cinc finalistes el trio **Marala**, finalista al certamen Terra i Cultura per la seva musicació del poema "Cançó", de Miquel Martí i Pol. El tema forma part del disc debut *A trenc d'alba* (U98 Music, 2020), compost per la seva integrant santcugatencina **Selma Bruna** amb arranjament conjunt al costat de la pedreguera **Sandra Monfort** i la palmesana **Clara Fiol**. En parlem amb elles.

Què us va portar a musicar "Cançó" de Miquel Martí i Pol?

[**Selma Bruna**.] "Cançó" és el primer poema musicat que vaig compondre. En trobar-me la poesia i llegir-la, vaig agrair aquelles paraules tan ben triades a l'instant. Paraules que, pel meu moment vital, em van arribar a la medul·la. M'encanta la poesia que parla de joia i també aquella poesia que ens recorda que els nostres afers no són només nostres, que, per molt que ens ensinistrin en la individualitat, en realitat tot és molt més col·lectiu del que ens pensem, també els mals i les certeses.

Heu llegit el poemari on s'inclou?

A casa sempre hi ha hagut, sota la taula de vidre del menjador, el poemari de Martí i Pol on apareix "Cançó". Des de feia temps el fullejava i un dia vaig obrir el llibre just per aquesta pàgina i me la vaig trobar: "Cançó". Sincerament en aquell moment (ja fa anys d'això) no vaig entendre totalment què volia dir Martí i Pol amb el poema, tot i que podia sentir el pes i el significat de les paraules. Ha estat a través de musicar-la i anar-la cantant que el seu significat ha anat prenent forma dins meu i ha anat agafant més i més sentit fins a convertir-se en un dels meus poemes preferits, sens dubte.

Què us agrada de la lletra del poema? Sou més de la llibertat o de la diversitat?

No contemplem cap llibertat que només assumeixi una forma de fer. De fet, abracem la diversitat com l'única forma de ser lliures. El poema de Martí i Pol no es conforma només amb un camí. Ens agrada que estimi la calma tant com el vent, que vulgui ser un amant voraç sense renunciar a una mort discreta. Ens sembla honest, humil i valent reconèixer que la nostra naturalesa és diversa. Qualsevol discurs unívoc sol amagar realitats silenciades, i les cançons de **Marala** procuren donar llum a tot allò que, durant molts anys, ha estat privat de llibertat.

Sou lectors de poesia?

Totes tres som lectores de poesia i gaudim amb ella, i això és un dels motius pels quals ens vàrem enamorar mútuament des del primer dia. Poder compartir l'art d'una manera molt similar, poder emocionar-nos conjuntament amb lectures i compartir l'afecte tan plaent que produeixen les paraules sobre nosaltres. Al disc *A trenc d'alba* hi podeu trobar, a banda del Miquel Martí i Pol, a la Isabel García Canet, Maria Mercè Marçal i Gabriel Janer Manila. També hem musicat Nina da Lua, V.A. Estellés, Vinyoli... entre altres. Ens costaria elegir un, cadascú té la seua pròpia particularitat i ens commou de manera diferent.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=GoJcacy3Wwo>

Anteriorment Miquel Martí i Pol ha estat molt musicat: Ramon Muntaner, Lluís Llach, Roger Mas... què us agrada de la cançó que musica poetes?

Rere aquesta fórmula hi ha una admiració: el músic es commou arrel del poeta i decideix teixir una unió, un llaç que fa que tant la música com la paraula s'expandisca, mute cap a altre significat, es dimensiona. Aquesta unió, fruit d'un individu amant de l'art, cap a un altre individu amant igualment de l'art, i tenint amb compte la poca cura i valor que moltes vegades se li dona, ens trasbalsa, ens sembla carregada de bellesa i força.

Com vau abordar la musicació d'aquest poema?

Amb **Marala** tenim una forma de crear que consisteix en el fet que cadascuna, pel seu compte, fa un procés de recerca, escriptura i composició individuals. Després oferim al grup aquest resultat i entre totes fem els arranjaments que calguen per a que s'adapte al tarannà comú de la nostra música. En aquest cas, l'embrí d'aquesta cançó el va portar la **Selma**. Tant la lletra com la música ens va deixar ben fascinades i vam començar el procés d'arranjament conjunt per fer-la créixer i adaptar-la. Més tard, vam afegir altres elements com percussió i guitarra elèctrica que sonen també al disc. Així va néixer «Cançó».

Quina funció doneu a la poesia i quina a la cançó?

Vivim l'era del consum incansable. Així com els béns materials, l'art i la cultura també han esdevingut un material consumible en massa, a gran velocitat i sense gaire espai a la reflexió. Voldríem dir que la funció de la poesia, o de la música, és la de ser una vàlvula d'escapament a tanta informació frenètica. Però, d'alguna manera, creiem que alhora participen de l'allau d'estímul que rebem dia a dia i ens priven del descans i la pausa. Com el poema de Martí i Pol, també pensem que la funció de la poesia encén un clam al vent i un altre a la calma.

Què us atrau de la poesia dels Països Catalans?

Marala és un clar homenatge a la terra i a la llengua. Totes tres venim de punts diferents dels Països Catalans i sentir l'art d'aquestes terres ens agermana i ens dona força, tant per seguir

beent art com per seguir creant-ne i fent més gran el cabàs de cançons i poemes dels Països Catalans. No diria que la poesia catalana ens atregui més que la poesia d'una altra regió, valorem i abracem molt la poesia de moltes terres i alhora sentim especial apreci i admiració per la poesia de casa, és per això que li rendim homenatge. Tant de bo aquest cabàs de poemes i cançons segueixi cultivant-se i cuidant-se per poder seguir explicant, des d'aquí, la nostra història.